

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

99.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 15-го Декабря — 1838 — Wilno. Wtorek. 15-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Декабря.

Высочайшій Манифестъ.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ
ВСЕРОССИЙСКИЙ,
и проч. и проч. и проч.

Объявляемъ всемъ Нашимъ вѣрнымъ подданнымъ:

Призвавъ благословеніе Всевышняго и съ согласія Вселюбезнейшей Супруги Нашей, Государыни Императрицы Александры Фёдоровны, соизволили Мы на бракъ Любезной Дщери Нашей, Великой Княжны Маріи Николаевны, съ Ею Свѣтлостію Герцогомъ Максимилианомъ Лейхтенбергскимъ, и въ 4-й день сего мѣсяца обручили Ихъ по обряду Православной Нашей Грекороссійской Церкви.

Мы удостовѣрены, что все вѣрные Наши подданные, пріемля участіе въ сему радостному для Родительскаго сердца Нашего событію, проліють молебны ихъ ко Всевышнему, да благодатию Своею пріосвѣтитъ новообрученныхъ.

Данъ въ С. Петербургѣ въ 4-й день Декабря, въ лѣто Рождества Христова тысяча восемь сотъ тридцать восьмое, Царствованія же Нашего въ сорокъ и четыре года.

На подлинномъ Собственною Ею Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

4-го числа сего Декабря, въ первомъ часу по полудни, въ походной церкви, поставленной въ Императорскомъ Эрмитажѣ, совершенно было, по Высочайше утвержденному церемоніалу, торжественное обрученіе Ея Императорскаго Высочества, Государыни Великой Княжны Маріи Николаевны съ Ею Свѣтлостію Герцогомъ Максимилианомъ Лейхтенбергскимъ, въ присутствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ, Ихъ Императорскихъ Высочествъ, Государей Великихъ Князей: Константина Николаевича, Николая Николаевича, Михаила Николаевича, Государя Великаго Князя Михаила Павловича, Государынь: Великой Княгини Елены Павловны и Великихъ Княжёнъ Ольги Николаевны и Маріи Михайловны.

По окончаніи благодарственного молебна о совершившемся обрученіи, Члены Святѣйшаго Синода и прочее знатное Духовенство, приносили въ церкви Ихъ Императорскихъ Величествъ и Ихъ Императорскихъ Высочествъ поздравленіе, а потомъ Ея Императорское Высочество, Государыня Великая Княжна Марія Николаевна изволила, въ Итальянской залѣ, принимать, въ присутствіи Высокообрученнаго Жениха, поздравленіе отъ чужестранныхъ Министровъ, обою пола знатныхъ особъ, Гвардіи Штабъ и Оберъ-Офицеровъ и прочихъ полковъ Штабъ-Офицеровъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 5-go Grudnia.

Najwyższy Manifest.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,
CESARZ I SAMOWŁADZCA
WSZECH ROSSYJ,
i t. d. i t. d. i t. d.

Obwieszczamy wszystkim Naszym wiernym poddany:

Wezwawszy błogosławieństwa Najwyższego i za zgodzeniem się Najukochańszej Małżonki NASZEJ, CESARZOWEJ JEJ MOŚCI ALEKSYANDRY TEODOROWNY, zezwoliłmy na małżeństwo Ukochanej Córkі NASZEJ, WIELKIEJ XIĘŻNICZKI MARYI NIKOŁAJEWNY, z Jaśnie Oświeconym Xiążęciem Maxymilianem Leuchtenbergskim, i w dniu 4-m teraźniejszego miesiąca zaręczyłmy Ich podług obrzędu Prawowiernej NASZEJ Cerkwi Grekorossyjskiej.

Pewni jesteśmy, że wszyscy wierni Nasr poddani, przyjmując uczestnictwo w tak radośnym dla Rodzicielskiego serca NASZEGO wypadku, zaniosą swe modlitwy do Najwyższego, ażeby łaską Swą obdarzyć raczył nowożaręczonych.

Dni w S. Petersburgu dnia 4-go Grudnia, roku od Narodzenia Chrystusa tysiąc ośmset trzydziestego ósmego, a Panowania NASZEGO cztertnastego.

Na autentyku Własną JEJGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

Dnia 4-go teraźniejszego Grudnia, o godzinie pierwszej z południa, w cerkwi pochodowej, urządzonej w CESARSKIM ERMITAŻU, odbyły się, podług Najwyżej utwierdzonego Ceremoniału, uroczyste zaręczyny JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, PANI WIELKIEJ XIĘŻNICZKI MARYI NIKOŁAJEWNY z Jaśnie Oświeconym Xiążęciem Maxymilianem Leuchtenbergskim, w obecności NAJJAŚNIEJSZYCH CESARSTWA ICH MOŚĆ, ICH CESARSKICH WYSOKOŚCI, PANOW WIELKICH XIĘŻĄT: KONSTANTEGO NIKOŁAJEWICZA, NIKOŁAJA NIKOŁAJEWICZA, MICHAŁA NIKOŁAJEWICZA, WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA PAWEŁOWICZA, PAŃ: WIELKIEJ XIĘŻNY HELENY PAWEŁOWNY i WIELKICH XIĘŻNICZEK OLGI NIKOŁAJEWNY i MARYI MICHAŁOWNY.

Po ukończeniu dziękczynnych modłów za odbyte zaręczyny, Członkowie Najświętszego Synodu, i dalsze znakomitsze Duchowieństwo, składali w cerkwi NAJJAŚNIEJSZYM CESARSTWU ICH MOŚĆ i ICH CESARSKIM WYSOKOŚCIOM powinszowanie, a potem JEJ CESARSKA WYSOKOŚĆ, PANI WIELKA XIĘŻNICZKA MARYA NIKOŁAJEWNA raczyła, w sali Włoskiej, przyjmować, w obecności Wysoce zaręczonego Oblubieńca, powinszowania cudzoziemskich Ministrów, obojej płci osób znakomitych, Sztabs-i Ober-Oficerów Gwardyi, i Sztabs-Oficerów innych półków.

Вечеромъ Ихъ Императорскія Величества, съ Ихъ Императорскими Высочествами, удостоили Высочайшимъ посещеніемъ Большой театр, на коемъ представленъ былъ балетъ Гитана. Августѣйшіе почитатели были въ большой Императорской ложѣ и встрѣчены громогласнымъ, неоднократно повторявшимся Ура, за коимъ послѣдовала гимнъ „*Боже Царя Храни.*“

Во весь день при Церквахъ былъ колокольный звонъ, а въ вечеру крѣпость и городъ иллюминированы. (Спб. В.)

Обрученіе Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны Маріи Николаевны, съ Ею Свѣтлостію Герцогомъ Максимиліаномъ Лейхтенбергскимъ произведено по слѣдующему Высочайше утвержденному церемоніалу.

Въ назначенный день торжественнаго обрученія, поутру въ 11½ часовъ, соберутся въ Эрмитажъ: Правительствующаго Синода Члены и прочее знатное Духовенство, равно и всѣ знатныя обою пола особы, Гвардіи и Арміи Штабы и Оберъ-офицеры, и всѣ имѣющіе прѣздъ къ Двору.

Члены Совѣта соберутся въ церковь, равно и чужестранные Министры введены будутъ туда для присутствія при обрученіи, до прибытія Императорской Фамиліи.

Государь Императоръ, Государыня Императрица и всѣ Высочайшія Особы Императорской Фамиліи изволятъ шествовать изъ внутреннихъ покоевъ въ Придворную церковь, слѣдующимъ порядкомъ: 1) Двора Ея Императорскаго Величества Гофъ-Фурьеры и Каммеръ-Фурьеры. 2) Оберъ-Церемоніймейстеръ и Церемоніймейстеры. 3) Двора Ея Императорскаго Величества Каммеръ-Юнкеры, Каммергеры и придворные Кавалеры, по два въ рядъ, младшіе напередѣ. 4) Первенствующіе чины Двора, по два въ рядъ, младшіе напередѣ. 5) Гофмаршалъ, съ жезломъ. 6) Оберъ-Каммергеръ и Оберъ-Гофмаршалъ, съ жезломъ. 7) Ихъ Императорскія Величества Государь Императоръ и Государыня Императрица, имѣя по задѣ Министра Императорскаго Двора и дежурныхъ Генералъ и Флигель-Адъютантовъ. 8) Ея Императорское Высочество Государь Великій Князь Константинъ Николаевичъ. 9) Ихъ Императорскія Высочества Государь Великій Князь Михаилъ Павловичъ и Государыня Великая Княгиня Елена Павловна. 10) Ихъ Императорскія Высочества Государыни Великія Княжны. 11) Ея Свѣтлостъ Герцогъ Максимиліанъ Лейхтенбергскій.

За ними, по двѣ въ рядъ, старшія напередѣ, Г жи Статсъ-Дамы, Каммеръ-Фрейлины, Ея Императорскаго Величества и Ихъ Императорскихъ Высочества Фрейлины, и прочія знатныя обою пола особы.

При входѣ въ церковь, Ихъ Императорскія Величества встрѣчены будутъ Синода Членами и прочимъ знатымъ Духовенствомъ, со крестомъ и святою водою.

Его Императорское Величество Государь Императоръ изволитъ поставить Государыню Великую Княжну Марію Николаевну и Ею Свѣтлостъ Герцога Максимиліана Лейхтенбергскаго посреди церкви, а послѣ стая на свое мѣсто; потомъ начнется обрученіе по церковному обряду.

Предъ царскими вратами поставленъ будетъ на лой, на которомъ положено будетъ Св. Евангеліе и Крестъ.

Обручальныя перстни принесены будутъ заранѣе Церемоніймейстеромъ, и положены на престолъ, на золотыхъ блюдахъ, а въ надлежащее время оныя изъ алтаря вынесутся: для Ея Императорскаго Высочества Духовникомъ Ея Императорскаго Величества, а для Ею Свѣтлости Герцога Максимиліана Лейхтенбергскаго — Оберъ-Священникомъ Арміи и Флотовъ.

Преосвященный Митрополитъ, принявъ отъ вышеозначенныхъ особъ перстни, возложитъ, при обыкновенной молитвѣ, на руки Государыни Великой Княжны Маріи Николаевны и Герцога Максимиліана Лейхтенбергскаго.

Тогда Ея Императорское Величество Государыня Императрица изволитъ подойти и размѣнять Ихъ перстнями.

Въ сіе время произведенъ будетъ изъ С. Петербургской крѣпости 51 пушечный выстрѣлъ; при чтеніи же молитвъ и на ектеніи именовано будетъ: „о благовѣрной Государынѣ Великой Княжнѣ Маріи Николаевнѣ и обрученномъ Ея Женихѣ.“

По совершеніи духовнаго обряда, Высоко-обрученныя изволятъ приносить благодареніе Ихъ Императорскимъ Величествамъ, а за ними и всѣ Высочайшія Особы подходить и приносить свои поздравленія.

Wieczoremъ NAJJAŚNIEJSI CESARSTWO Ich Mość, z Ich CESARSKIMI WYSOKOŚCIAMI, udarowali Najwyższą bytnością teatr Wielki, w którym przedstawiony był balet Gitana. Najjaśniejsi goście byli w wielkiej łoży CESARSKIEJ i zostali powitani, grzmieć, niejednokrotnie powtarzanem Ura, po którym nastąpił hymn narodowy „*Boże Króla zachowaj.*“

Przez dzień cały rozlegał się odgłos dzwonów w Cerkwiach, a wieczorem twierdza i miasto były oświecone. (G.S.P.)

Zaręczyny JEJ CESARSIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ XIĘŻNICZKI MARYI NIKOLAJEWNY, z Jaśnie Oświeconym Xiążęciem Maxymilianem Leuchtenbergskim, odbyły się podług następującego, Najwyżej utwierdzonego ceremoniału:

W naznaczonym dniu uroczystych zaręczyn, z rana, o godzinie pół do dwónastej, zbiorą się — w Ermitażu. Członkowie Rządzącego Synodu i dalsze Duchowieństwo znakomite, również też wszystkie znakomite pći obojej osoby, Gwardyi i Armii: Sztabs-i Ober-Oficerowie, tudzież wszyscy wstęp u Dworu mający.

Członkowie Rady zbiorą się do Cerkwi, również i cudzoziemscy Ministrowie wprowadzeni tam będą dla znajdowania się przy zaręczynach, przed przybyciem Familii CESARSKIEJ.

CESARZ JEJ MOŚĆ, CESARZOWA JEJ MOŚĆ i wszystkie Najwyższe Osoby Ródziny CESARSKIEJ raczą iść z pokojów wewnętrznych do cerkwi Przydwornej, porządkiem następującym: 1) Dworu JEJ CESARSKIEJ MOŚCI Hof-Furjerowie i Kamer-Furjerowie. 2) Wielki Mistrz Obrzędów i Mistrzowie Obrzędów. 3) Dworu JEJ CESARSKIEJ MOŚCI Kamer-Junkrowie, Szambelani i Kawalerowie Dworu, po dwóch obok, młodszy przodem. 4) Pierwsi urzędnicy Dworu, po dwóch obok, młodszy na przedzie. 5) Marszałek Dworu z laską. 6) Wielki Szambelan, Wielki Marszałek Dworu, z laską. 7) NAJJAŚNIEJSI PAŃSTWO CESARZ JEJ MOŚĆ i CESARZOWA JEJ MOŚĆ, mając za sobą Ministra Dworu CESARSKIEGO i deżurnych Jenerał-Adjutantów i Skrzydłowych Adjutantów. 8) JEJ CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIĄŻE KONSTANTY NIKOLAJEWICZ. 9) Ich CESARSKIE WYSOKOŚCI WIELKI XIĄŻE MICHAŁ PAWEŁOWICZ i WIELKA XIĘŻNA HELENA PAWEŁOWNA. 10) Ich CESARSKIE WYSOKOŚCI WIELKIE XIĘŻNICZKI. 11) Jaśnie Oświecony Xiąże Maxymilian Leuchtenbergski.

Za nimi, po dwie obok, starsze przodem, Damy Stanu, Kamer-Frejliny, NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEJ MOŚCI i Ich CESARSKICH WYSOKOŚCI Frejliny, tudzież inne znakomite obojej pći osoby.

Przy wejściu do cerkwi, NAJJAŚNIEJSI CESARSTWO Ich Mość spotkani będą przez Członków Synodu i dalsze znakomite Duchowieństwo, z krzyżem i wodą święconą.

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ JEJ MOŚĆ raczy postawić PANIĄ WIELKĄ XIĘŻNICZKĘ MARYĄ NIKOLAJEWNĄ i Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego pośród cerkwi, a potem stanąć na swoim miejscu; załem zaczną się zaręczyny podług obrzędu cerkiewnego.

Przed carskimi drzwiami będzie postawiony pulpit, na którym będzie położona Ewangelia Święta i Krzyż.

Pierścienie zaręczne będą wcześniej przyniesione przez Ministra Obrzędów, i położone na ołtarzu, na złotych tacach, a w przyzwoitym czasie będą z ołtarza przyniesione: dla JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI przez Spowiednika JEJ CESARSKIEJ MOŚCI, a dla Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego — przez Wielkiego Kapelana Armii i Flott.

Najprzewielebniejszy Metropolita, przyjąwszy od wyżej wyrażonych osób pierścienie, włoży, przy zwykłej modlitwie, na ręce PANI WIELKIEJ XIĘŻNICZKI MARYI NIKOLAJEWNY i Xięcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego.

Wtedy NAJJAŚNIEJSZA PANI CASARZOWA JEJ MOŚĆ raczy zbliżyć się i zamienić Ich pierścienie.

W tym czasie będzie wystrzelono z dział twierdzy St. Petersburgskiej 51 razy; przy czytaniu zaś modlitw i na ektenii będzie mówiono: „za prawowierną WIELKĄ XIĘŻNICZKĘ MARYĄ NIKOLAJEWNĄ i zaręczonego JEJ Oblubieńca.“

Po skończeniu obrzędu Duchownego Wysoce-zaręczeni raczą składać podziękowanie NAJJAŚNIEJSZYM CESARSTWU Ich Mość, a za nimi i wszystkie Wyokie Osoby zbliżają się i składają swe powinszowanie.

Новообрученный Женихъ тогда станетъ съ Ея Императорскимъ Высочествомъ Государынею Великою Княжною рядомъ.

О совершившемся обручении Архiereями и прочимъ Духовенствомъ отправленъ будетъ съ колѣнопреклоненіемъ благодарственный молебенъ; и привозглашеніи протоіакономъ магольтія съ Петропавловской крѣпости произведется 31 пушечный выстрѣлъ.

Тогда Члены Святѣйшаго Синода и прочее знатное Духовенство приносятъ Ихъ Императорскимъ Величествамъ и Ихъ Императорскимъ Высочествамъ свои поздравленія.

По окончаніи, Ихъ Императорскія Величества, со всеми Высочайшими Особами, изволятъ возвращаться прежнимъ порядкомъ, кромѣ того, что Государыня Великая Княжна Марія Николаевна изволятъ идти рядомъ съ новообрученнымъ Женихомъ.

Послѣ того, чужестранные Министры, обоюдо пола знатныя особы, Гвардіи Штабъ и Оберъ-Офицеры и прочихъ полковъ Штабъ-Офицеры приносятъ поздравленіе Ея Императорскому Высочеству въ присутствіи Высокообрученнаго Жениха. Дамамъ быть въ Русскомъ платьѣ, а кавалерамъ въ парадныхъ мундирахъ.

Во весь сей день при церквахъ будетъ колокольный звонъ, а ввечеру крѣпость и городъ будутъ иллюминированы. (Сбв. Пз.)

Высочайшамъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Ноября 20-го, Полковникъ Генеральнаго Штаба *Вронгенко*, въ награду отлично-усердной службы, неутомимой дѣятельности, особыхъ трудовъ и точнаго исполненія всѣхъ порученій, возложенныхъ на него по званію Члена Коммиссіи, учрежденной для составленія Положенія о управленіи Закавказскимъ краемъ, Всемилостивѣе пожалованъ Кавалеромъ Ордена Св. *Владимира 3-й степени*. (Р. И.)

— Почетный Опекунъ, Тайный Советникъ *Дюгамель*, по его желанію, уволенъ отъ должности Оберъ-Директора С. Петербургскаго Коммерческаго Училища, а исправляющему сію должность въ его отсутствіи Почетному Опекуну, Тайному Советнику *Новосильцову*, Всемилостивѣе повелѣно быть Оберъ-Директоромъ С. Петербургскаго Коммерческаго Училища.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Херсонскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ, Высочайше изволилъ утвердить въ званіи Херсонскаго Губернскаго Предводителя Дворянства, Подполковника *Эрдели*.

— Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Екатеринославскимъ Дворянствомъ Кандидатовъ, изволилъ Высочайше утвердить въ званіи Екатеринославскаго Губернскаго Предводителя Дворянства, Статскаго Советника Барона *Франка*.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Оберъ-Прокурора Святѣйшаго Синода, въ 5-й день минувшаго Ноября Высочайше повелѣть соизволилъ: управляющаго имѣніемъ Статскаго Советника *Похвиснева*, Симбирскаго мѣщанина *Ивана Садовникова*, согласно удостоенію Святѣйшаго Синода, наградить серебряною медалью на Аннинской лентѣ, для ношенія на шеѣ, за содѣйствіе къ прекращенію раскола въ селѣ Суровкѣ, Симбирскаго уѣзда. (Сбв. В.)

— По ходатайству Новороссійскаго и Бессарабскаго Генераль Губернатора, объ опредѣленіи въ Тираспольскую Градскую Полицію Квартальнаго Надзирателя съ жалованіемъ на счетъ сбереженія отъ уменьшенія при оной числа десятскихъ, оны Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, по положенію коего, согласно съ мнѣніемъ его Г. Министра, Государь Императоръ въ 1-й день сего Ноября Высочайше повелѣть соизволилъ: опредѣлить въ Тираспольскую Градскую Полицію въ помощь Городничему чиновника, съ жалованіемъ по 300 рублей въ годъ изъ городскихъ доходовъ, наименовавъ его, по нераздѣленію Г. Тирасполя на части и кварталы, Помощникомъ Городничаго, съ тѣмъ, чтобы должность сія отнесена была по расписаніямъ должностей и пенсій къ XIV классу и къ IX разряду, къ коимъ отнесены должности Квартальныхъ Надзирателей въ Уѣздныхъ городахъ; мундиръ носить ему присвоенный также Квартальнымъ Надзирателямъ 24 пунктомъ особаго росписанія чиновъ, не вошедшихъ въ десятиразрядное раздѣленіе платья на Гражданскихъ мундирахъ; распоряженіе же на отчетъ уменьшенія числа десятскихъ при тамошней Полиціи, согласно предположенію Думы и Магистрата, предоставить ближайшему усмотрѣнію Губернскаго Начальства по принадлежности.

Nowo-zaręczony Oblubieniec stanie wtenczas obok Jej CESARSKIEJ WYSOKOŚCI PANI WIELKIEJ KSIĘŻNICZKI.

Za spełnione zaręczyny przez Biskupów i dalsze Duchowienstwo odprawione będą z przykłonieniem dziękczynne modły; a przy zaśpiewaniu przez protodyakona długich lat, z dział twierdzy Petropawłowskiej będzie wystrzelono 31 razy.

Wtedy Członkowie Najświętszego Synodu i inne znakomite Duchowienstwo składają NAJJAŚNIEJSZYM CESARSTWU Ich Mość i Ich CESARSKIM WYSOKOŚCIOM swe powinszowania.

Po ukończeniu, NAJJAŚNIEJSI CESARSTWO Ich Mość, ze wszystkimi Wysokimi Osobami, raczą powrócić w takimże porządku, oprócz tego, że PANI WIELKA KSIĘŻNICA MARYA NIKOLAJEWA raczy iść obok ze Swym Nowo-zaręczonym Oblubieńcem.

Potém, cudzoziemscy Ministrowie, znakomite osoby płci obojej, Gwardyi Sztabu i Ober-Oficerowie i innych pólkow Sztabu-Oficerowie składają powinszowani Jej CESARSKIEJ WYSOKOŚCI w obecności Wysoce-zaręczonego Oblubieńca. Damy mają być w stroju Ruskim, a Kawalerowie w paradnych mundurach.

Przez cały ten dzień będą dzwonić przy cerkwiach, a wieczorem twierdza i miasto będą oświecone. (P.P.)

Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Rosyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów, 20 go Listopada, Półkownik Jeneralnego Sztabu *Wronczeńko*, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, niezmordowanej czynności, szczególnych prac i dokładnego wykonania wszystkich poruczeń, włożonych na niego z obowiązków urzędu Członka Kommissyi, ustanowionej dla ułożenia ustawy o zarządzaniu krajem Zakaukaskim, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Sw. *Włodzimierza 3-go stopnia*. (R. In.)

— Honorowy Opiekun, Radzca Tajny *Duhamel*, na własne życzenie, uwolniony od obowiązku Ober-Dyrektora S. Petersburgskiej Szkoły Handlowej, a sprawującemu ten obowiązek w jego nieobecności, Honorowemu Opiekunowi, Radzcy Tajnemu *Nowosiłcowu*, Najłaskawiej rozkazano być Ober-Dyrektorem S. Petersburgskiej Szkoły Handlowej.

— Jego CESARSKA Mość, z dwóch wybranych przez Chersońskie Dworzanstwo Kandydatów, Najwyżej raczył utwierdzić na urzędzie Chersońskiego Gubernialnego Marszałka Dworzanstwa, Podpółkownika *Erdeli*.

— Jego CESARSKA Mość, z dwóch wybranych przez Dworzanstwo Ekaterynosławskie Kandydatów, Najwyżej raczył na urzędzie Ekaterynosławskiego Gubernialnego Marszałka Dworzanstwa, Radzcę Stanu Barona *Franka*.

— Cesarz Jego Mość, po najuniżeńszém przełożeniu P. Ober Prokurora Najświętszego Synodu, d. 5 zeszłego Listopada Najwyżej rozkazać raczył: zarządzającego majątkiem Radzcy Stanu *Pochwisniewa*, mieszczanina *Simbirskiego Jana Sadownikowa*, zgodnie z uznaniem Najświętszego Synodu, nagrodzić medalem srebrnym na wstędze Orderu Sw. Anny, dla noszenia na szyi, za dopomaganie zatamowaniu odszczepieństwa we wsi Surowce, powiatu Simbirskiego.

— Za staraniem Noworossyjskiego i Bessarabskiego Jenerał-Gubernatora, oznaczenie do Tyraspolskiej Policji Miejskiej Dozórcey Kwartalnego, z płacą na rachunek oszczędzenia od zmniejszenia w niej liczby dziesiętników, P. Minister Spraw Wewnętrznych czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, po którego postanowieniu, zgodnie z opinią tegoż P. Ministra, Cesarz Jego Mość dnia 1-go teraźniejszego Listopada Najwyżej rozkazać raczył: naznaczyć do Tyraspolskiej Policji Miejskiej dla pomocy Horodniczemu urzędnika, z płacą po 300 rubli na rok z mieskich dochodów, nazwawszy go, z przyczyny, że M. Tyraspol nie dzieli się, ani na części, ani na kwartały, Pomocnikiem Horodniczego, z zastrzeżeniem, ażeby obowiązek ten odniesiony był względnie rozpisania obowiązków i pensyj do XIV klasy i do IX rzędu, do których odniesione są obowiązki Dozorców Kwartalowych w miastach Powiatowych; mundur ma nosić właściwy także Dozórcom Kwartalowym podług 24-go punktu osobnego rozpisania rang, niewesztych do dziesięcio-rzędowego rozdziału haftu na mundurach Cywilnych; a rozporządzenie względem zmniejszenia liczby dziesiętników przy Policji tamecznej, zgodnie z podaniem Rady i Magistratu, polecić najbliższej uwadze Zwierzchności Gubernialnej podług należytości.

— Его Императорское Величество, по представлению Г. Министра Внутренних Дѣлъ и по положению Комитета Г. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ, въ 25 день минувшаго Октября: дома Членовъ Врачебныхъ Управъ, уздѣныхъ и вообще служащихъ при казенныхъ заведеніяхъ штатныхъ врачей, въ коихъ сами они имѣютъ жительство, освободить въ мирное время отъ воинскаго поста, кромѣ однако жъ столицъ. (Опубликовано 22 Ноября 1838 г.)

— Правительствующій Сенатъ слушалъ предложеніе Господина Министра Юстиціи, Тайнаго Советника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, что Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія сообщилъ ему, что по положенію Комитета Г. Министровъ, въ слѣдствіе представленія управлявшаго въ отсутствіи его Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, Оберъ-Прокурора Святейшаго Синода, Государь Императоръ въ 4-й день Октября сего года Высочайше повелѣть соизволилъ: въ поясненіе и дополненіе 116 статьи Высочайше утвержденныхъ 14-го Іюля 1838 г. правилъ для учащихся въ Дерптскомъ Университетѣ постановить слѣдующее: По дѣламъ о поединкахъ между студентами сего Университета производимыхъ Университетскимъ судомъ, сверхъ предоставленнаго ему по уголовнымъ дѣламъ предварительнаго или общаго изслѣдованія, и частное или формальное на основаніи общихъ Россійскихъ, а не мѣстныхъ Финляндскихъ законовъ. Произведенное такимъ образомъ изслѣдованіе представляется съ заключеніемъ Университетскаго суда на разсмотрѣніе Попечителя Дерптскаго Учебнаго Округа и по полученіи отъ него разрѣшенія признанные виновными освобождаются отъ суда, а оказавшіеся виновными въ одномъ изъ тѣхъ случаевъ относящихся къ поединкамъ, которые исчислены въ ст. 286 Св. Зак. тома 14, предаются военному суду при Рижскомъ Ордонансъ-Гаузе, по сношенію Попечителя съ Главнымъ въ Ригѣ Военнымъ Начальствомъ (Опб. 15 Ноября 1838 года.)

— Господина Военный Министръ, отъ 10 минувшаго Октября сообщилъ Г. Министру Финансовъ, что Государь Императоръ, по Всеподданнѣйшему докладу представленія Инспектора Резервной Кавалеріи Генерала отъ Кавалеріи Графа Витта, Высочайше повелѣть соизволилъ: купцамъ и мѣщанамъ, кои пожелаютъ перейти на жительство въ Г. Вознесенскъ, что въ Новороссійскомъ Военномъ поселеніи, и заведутся въ ономъ домами и торговлею, даровать льготы отъ платежа Государственныхъ податей, на пять лѣтъ. (Опб. 10 Ноября 1838 г.)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о распространеніи на карантинныхъ чиновниковъ Закавказскаго края награды, предоставленной за карантинную службу чиновникамъ Новороссійскаго края и Бессарабіи, нашелъ, что законъ о назначеніи награды и пенсій за службу при карантинѣхъ есть общій и равно относится до всѣхъ по сей части служащихъ гдѣ бы то ни было, а за тѣмъ одно препятствіе къ распространенію сихъ выгодъ на служащихъ за Кавказомъ могло состоять въ томъ, что они получаютъ жалованье не штатное, а по особымъ назначеніямъ. Признавая въ полной мѣрѣ основательнымъ настоящее ходатайство Министра Внутреннихъ Дѣлъ, чтобы лица сии, по сему случайному стеченію обстоятельствъ не лишались выгодъ, присвоенныхъ закономъ тягостной и опасной ихъ службѣ, Государственный Совѣтъ положилъ: предположеніе Министра, какъ временную мѣру, впредь до окончательнаго устройства за-Кавказскихъ карантинныхъ и изданіе имъ штатовъ утвердить. Его Императорское Величество сие мнѣніе Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. 17 Октября 1838 года.

— По ходатайству состоящаго въ должности Олонекскаго Гражданскаго Губернатора, Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Г. Министровъ, о дозволеніи служащимъ тамъ Чиновникамъ, кромѣ предсѣдательствующихъ, выдачи изъ остатковъ штатныхъ суммъ денежныхъ пособій Государь Императоръ по положенію Комитета въ 11-й день минувшаго Октября, согласно съ представленіемъ его Г. Министра, Высочайше повелѣть соизволилъ: дозволить Олонекскому Губернскому Начальству, впредь до изданія новаго положенія о преимуществахъ службы въ тамошней Губерніи, выдавать съ разрѣшенія Министровъ, каждаго по своему ведомству, служащимъ тамъ Чиновникамъ, кромѣ предсѣдательствующихъ, денежные пособия изъ остатковъ штатныхъ суммъ каждаго мѣста по принадлежности. (Опб. 12-го Октября 1838 г.)

— Г. Военный Министръ отъ 14 минувшаго Октября сообщилъ ему Г. Министру Юстиціи, что Ко-

— Jego Cesarska Mość, na przedstawienie P. Ministra Spraw Wewnętrznych, i po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: 25-go zeszłego Października: domy Członków Urzędów Medycznych, powiatowych i w ogólności służących w skarbowych zakładach medyków etatowych, w których sami mieszkają, uwolnić w czasie pokoju od postępu wojskowego, oprócz jednakże stolic. (Opb. 22-go Listopada 1838 r.)

— Rządzący Senat słuchali przełożenia P. Ministra Sprawiedliwości, Radcy Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, że P. Minister Narodowego Oświecenia udzielił mu, iż po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek przedstawienia zarządzającego w czasie niebytności Ministra Narodowego Oświecenia, Ober-Prokuratora Najświętszego Synodu, Cesarz Jego Mość 4-go Października roku teraźniejszego Najwyżej rozkazać raczył: na objaśnienie i dopełnienie 116 artykułu Najwyżej utwierdzonych 14 Lipca 1838 roku prawideł dla uczących się w Uniwersytecie Dorpackim postanowić, co następuje: W sprawach o pojedynkach między Studentami tego Uniwersytetu, Sąd Uniwersytecki wyprowadza, oprócz zaleconego mu w sprawach kryminalnych śledztwa poprzedniczego albo ogólnego, i śledztwo szczególne czyli formalne na podstawie praw powszechnych Rossyjskich, nie zaś miejscowych Fiałandzkich. Wyprowadzone tym sposobem śledztwo podaje się z wnioskiem Sądu Uniwersyteckiego na rozpatrzenie Kuratora Dorpackiego Okręgu Szkolnego, i po otrzymaniu od niego rozstrzygnięcia, uznani niewinnymi uwalniają się od Sądu, a ci, którzy się okazać winnymi w jednym z tych zdarzeń, do pojedynku odnoszących się, które są opisane w artyk. 286 Połączenia Praw Tomu 14-go, oddają się pod sąd wojenny przy Rzykim Ordynansu Hauzie, po zniesieniu się Kuratora z Główną w Rydze Zwierzchnością Wojskową. (Opbl. 15-go Listopada 1838 roku.)

P. Minister Wojny, pod dniem 10-m zeszłego Października udzielił P. Ministrowi Skarbu, że Cesarz Jego Mość, po najuniżeńszem przełożeniu przedstawienia Inspektora Kawaleryi Odwodowej Generała jazdy Hrabiego Witta, Najwyżej rozkazać raczył: kupcom i mieszczanom, którzy zechcą przenieść się na zamieszkanie do M. Woznesenka, położonego w Noworossyjskim osiedleniu Wojskowem, i pozakładają w nim domy, tudzież zaprowadzą handel, darować ulgi od płacenia podatków Państwa, na pięć lat. (Opubl. 10-go Listopada 1838 roku.)

— Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechnem Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o rozciągnięciu na urzędników kwarantannowych kraju Zakaukaskiego nagrod, zapewnionych za służbę kwarantannową urzędnikom kraju Noworossyjskiego i Bessarabii, znalazła, że prawo oznaczenia nagród i pensyj za służbę na kwarantannach jest ogólne, i równie odnosi się do wszystkich służących w tym wydziale, gdziekolwiek to było, a zatem sama przeszkoda do rozciągnięcia tych wygod na służących za Kaukazem w tém się mogła zawierać, że oni otrzymują płacę nie-etatową, ale podług szczególnych wyznaczeń. Uznając w zupełności gruntownem niniejsze staranie Ministra Spraw Wewnętrznych, ażeby osoby te, z powodu przypadkowego zbiegu okoliczności, nie były pozbawione wygod, prawem przyzwojonych ciężkiej i niebezpiecznej ich służbie, Rada Państwa postanowiła: podanie Ministra, jako środek czasowy, na przyszłość do ostatecznego urządzenia kwarantann Zakaukaskich i wydania im etatów, utwierdzić. Jego Cesarska Mość opinią tę Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić, 17-go Października 1838 r.

— Za staraniem zostającego w obowiązku Ołoneckiego Cywilnego Gubernatora, P. Minister Spraw Wewnętrznych czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, o dozwolenie służącym tam urzędnikom, oprócz prezydujących, wydawania z pozostałości summ etatowych, wspomóżen pieniężnych. Cesarz Jego Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu, dnia 11-go zeszłego Października, zgodnie z przedstawieniem tegoż P. Ministra, Najwyżej rozkazać raczył: dozwolnić Ołoneckiej Zwierzchności Gubernialnej, na przyszłość do wydania nowej ustawy o prerogatywach służby w gubernii tamecznej, wydawać za rozstrzygnięciem Ministrów, każdego w swej wiedzy, służącym tam Urzędnikom, oprócz prezydujących, pieniężne wspomóżenie z pozostałości summ etatowych każdego urzędu podług należytości. (Opb. 12-go Paździer. 1838 r.)

— P. Minister Wojny pod dniem 14 m zeszłego Października udzielił P. Ministrowi Sprawiedliwości, że

митетъ Гг. Министровъ, основываясь на засвидѣтельствѣ Гене-рала-Лейтенанта Головина, и Сенатора Барона Гана, о безпомощномъ положеніи во время болѣзней, служащихъ по Гражданской части въ За-кавказскомъ краѣ, полагая: чиновниковъ и нижнихъ служителей Гражданскаго вѣдомства въ означенномъ краѣ, принимать для пользованія отъ болѣзней, въ военные госпитали и издержки на то относить на счетъ остатковъ отъ суммъ, ассигнуемыхъ на содержаніе тѣхъ мѣстъ, гдѣ они служатъ: въ случаѣ же недостатка сихъ суммъ, на счетъ Государственнаго Казначейства, но дабы не обременить излишне сего послѣдняго новыми расходами и обязать самихъ чиновниковъ, по мѣрѣ ихъ способствію, участвовать въ издержкахъ на ихъ леченіе, вычитать у тѣхъ изъ нихъ, кои пробудутъ въ госпиталяхъ сряду болѣе мѣсяца, третью часть ихъ жалованья и прочихъ окладовъ, кромѣ квартирныхъ, за все время нахожденія ихъ въ госпиталяхъ, и деньги сіи обращать въ мѣстные Казначейства. Его Императорское Величество сіе положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволило. (Опб. 21 Октября 1838 г.)

Высочайше конфирмованная сентенція Военнаго Суда.

Бывшій Учителемъ Технологическаго Института, дѣйствительный студентъ Иванъ Александровъ сынъ, *Александровъ*, по Высочайшему Государя Императора повелѣнію, сужденъ былъ военнымъ судомъ за умыселъ на смертоубійство изъ видовъ обогащенія.

По разсмотрѣніи въ Генераль-Аудиторіатѣ произведеннаго надъ *Александровымъ* военно-суднаго дѣла, оказалось, что преступный умыселъ *Александрова* родился въ немъ отъ развращенной нравственности и необузданныхъ порывовъ дерзкаго его характера. Исторія всей жизни его, начиная съ дѣтства до зрѣлыхъ лѣтъ, представляетъ рядъ событій, которыми постепенно довели его до гибельныхъ послѣдствій. Прижитый незаконно, онъ еще въ юныхъ лѣтахъ обнаруживалъ вредныя наклонности, которыя отъ небрежнаго воспитанія въ послѣдствіи въ немъ укоренились, а дурное направленіе природныхъ его способностей слишкомъ рано возбудило въ немъ самолюбіе и дало ему почувствовать незаконность его рожденія. Онъ началъ тѣмъ, что бѣжалъ изъ родительскаго дома, пришелъ въ Столицу и обратился съ просьбою, чтобы ему позволили принять фамилію незаконнаго отца его, и когда ему было въ томъ отказано, онъ отъ оскорбленнаго самолюбія пошелъ было въ военную службу, но вскорѣ оставя ее, поступилъ въ Университетъ. Здѣсь явился онъ разительный примеръ рѣшительности своего характера, не будучи въ состояніи платить за квартиру, забралъ свои пожитки, и въ Мартѣ мѣсяцѣ, еще въ холодъ, поселился на Семеновскомъ плацѣ, проведя тамъ цѣлую ночь. Изъ этой крайности хотя онъ былъ исторгнутъ отеческимъ попеченіемъ Государя Императора, и снова опредѣленъ въ полкъ, но встрѣчая въ военной службѣ преграду своему своеволію, онъ чрезъ шесть мѣсяцевъ опять вышелъ въ отставку и снова поступилъ въ Университетъ. Четыре года, которые онъ провелъ въ Университетѣ, замѣчательны не столько успѣхами его въ наукахъ, сколько пагубною потерю убѣжденія въ святости христіанской религіи, которая до сего удерживала его еще отъ преступныхъ покушеній, а которую онъ въ послѣдствіи совершенно отвергнулъ и тѣмъ довершилъ свое развращеніе. По выпуску изъ Университета, хотя онъ, по приобретеннымъ познаніямъ въ наукахъ, могъ снискивать себѣ безбѣдное содержаніе, но будучи не доволенъ своимъ состояніемъ, и увлекаясь тщеславными своими помыслами, вознамѣрился составить себѣ извѣстность посредствомъ богатства, считая по безнравственности своей, все способы къ достиженію его дозволенными. Въ этомъ несчастномъ заблужденіи, онъ принялся было за фабрикацію фальшивыхъ ассигнацій, но, по не удачному опыту, оставя это, рѣшился искать обогащенія посредствомъ насилія, избравъ предметомъ неистоваго своего замысла одного богатаго заводчика, проживающаго здѣсь въ Столицѣ, съ тѣмъ, чтобы ночью, войдя въ домъ его въ видѣ Фельдбергера съ однимъ сообщникомъ, схватить сына его для отправленія будтобы по Высочайшему повелѣнію въ Сибирь, и обидѣвъ въ то же время предоставить сему послѣднему средство къ побѣгу, вынудить чрезъ то отъ отца его два милліона рублей, сына же убить, а самими бѣжать за границу. Сколь этотъ замыселъ ни былъ безысходенъ, но *Александровъ*, твердо рѣшившись произвести его въ дѣйствіе, въ ослѣпленіи своемъ не видѣлъ никакихъ къ тому препятствій, и съ этой цѣлью договаривалъ къ себѣ сообщниковъ, приготовлялъ способы къ составленію подложнаго Высочайшаго указа и дру-

Комитетъ PP. Министровъ, опираясь на засвидѣченіи Гене-рала-Поручника Гофвина и Сенатора Барона Гана, о zostawianiu bez żadnej pomocy w czasie chorob, zostających w służbie Cywilnej, w kraju Zakaukaskim, mniemał: urzędników i służących rang niższych wiedzy Cywilnej w pomienionym kraju, przyjmować do leczenia z chorob, do szpitalow wojskowych, a wydatki na to odnosić na rachunek pozostałości od summ, assygnowanych na utrzymanie tych miejsc, w których oni służą; w zdarzeniu zaś niedostatku tych summ, na rachunek Podskarbstwa Państwa; lecz ażeby zbyt ciężnie nie obciążyć tego ostatniego nowemi rozchodami i zobowiązać samych urzędników, w miarę ich sposobow, uczestniczyć w wydatkach na ich leczenie, potrącać tym z nich, którzy wybędą w szpitalach bez przerwy więcej miesiaca, trzecią część ich płacy i innych wyznaczeń, oprócz kwaterunkowych, za cały czas ich znajdowania się w szpitalach, i pieniądze te odsyłać do Podskarbstw miejscowych. Jego Cesarska Mość to postanowienie Komitetu Najwyżej utwierdzić raczył. (Opubl. 21 Października 1838 r.)

Najwyżej utwierdzona sentencja Sądu Wojennego.

Były Nauczyciel Instytutu Technologicznego, rzeczywisty student, Jan syn Alexandra *Alexandrow*, za Najwyższym Jego Cesarskiej Mości rozkazem sądzony był sądem wojkowym o zamysł popełnienia zabójstwa w celu zбогаczenia się.

Po rozpatrzeniu w Jeneralnym Audytoryacie wyproawdzonej nad *Alexandrowem* sprawy sądowo-wojskowej, okazało się, iż zbrodniczy zamysł *Alexandrowa* powstał w nim z reputy moralności i wyuzdanych popędow zuchwałego jego charakteru. Historia całego jego życia, zaczynając od dzieciństwa do lat dojrziałych, przedstawia szereg wypadkow, które stopniowie doprowadziły go do zgubnych następstw. Nieprawnie zrodzony, od lat młodzieńczych okazywał złe skłonności, które z zaniedbanego wychowania w późniejszym czasie zakorzeniły się w nim, a zły kierunek przyrodzonych jego zdolności bardzo wczesnie zrodził w nim samolubstwo i dał mu uczuć nieprawość jego urodzenia. Zaczął od tego, że uciekł z domu rodzicielskiego, przybył do stolicy i udał się z prośbą, ażeby mu dozwolono przyjąć nazwisko nieprawego jego ojca, i kiedy mu tego odmówiono, w uczuciach obrażonego egoizmu wszedł był do wojskowej służby, ale wkrótce opuściwszy ją, wszedł do Uniwersytetu. Tu okazał rażący przykład determinacyi swego charakteru; nie będąc w stanie pełnienia za kwaterę, załrał swą ruchomość, i w Marcu, w mroź jeszcze, usadowił się na placu Siemienowskim, spędziwszy tam noc całą. Chociaż z tej ostateczności wybawiony był ojcowską pieczołowitością Jego Cesarskiej Mości; i znowu został przyjęty do półku; ale napotykając w służbie wojskowej przeszkody swej samowolności, po sześciu miesiącach znowu wziął odstawkę i nanowo wszedł do Uniwersytetu. Cztery lata, które przepędził w Uniwersytecie, są odznaczane nie tyle postępami w naukach, ile zgubnem straceniem wiary w świętość religii chrześcijańskiej, która dotąd powściągała go jeszcze od zamysłow zbrodniczych, a którą w późniejszym czasie zupełnie odrzucił, i tѣm dopełnił swojego zepsucia. Po wyjściu z Uniwersytetu, chociaż nabył tam naukami mógł znaleźć dla siebie bez niedostatku utrzymanie, ale nie kontent ze swego stanu i łudząc się dumami swoimi pomysłami, powziął zamiar zjednania sobie sławy za pomocą bogactwa, uważając w swojej niemoralności, wszystkie sposoby, mogące posłużyć do jego osiągnięcia godziwymi. W tѣm nieszczęśliwém obłąkaniu, zaczął był fabrykować fałszywe assygnaty, ale poniepomysłnej probie, zaniechawszy to, postanowił szukać zбогаczenia się za pośrednictwem gwałtow; obrawszy za przedmiot szalonego swojego zamysłu pewnego fabrykanta bogatego, mieszkającego tu w stolicy, w zamiarze, ażeby w nocy, wpadłszy do jego domu w postawie Feldjegra z jednym współnikiem, schwycić jego syna dla wysłania nimy z Najwyższego rozkazu na Syberję i obiecując w tymże czasie następczyć sposobność temu ostatniemu ratowania się ucieczką, wymódz przez to, n jego ojca dwa miliony rubli, syna zaś zabić, a samym uciec za granicę. Jakkolwiek zamiar ten nie był podobnym do wykonania, z tѣm wszystkiѣm *Alexandrow*, statecznie postanowiwszy przywieść go do skutku, nie przewidywał w swoim zaślepieniu żadnych ku temu przeszkod, i w tym celu namawiał sobie spółników, przyspasabiał środki do ułożenia fałszywego Najwyższego Ukazu i innych dokumentow fałszywych, i w tej liczbie zdiął kilka własnoręcznych podpisow Jego Cesarskiej Mości. Szczęście, nie znalazł sobie jednomyślnych w tych młodzieńcach, których namawiał do spółnictwa, tak iż wszystkie zbro-

гихъ фальшивыхъ документовъ, и въ томъ числѣ сдѣлалъ нѣсколько снимковъ съ собственноручной подписи Государя Императора. Къ счастью, онъ не нашелъ себя единомышленниковъ въ тѣхъ молодыхъ людяхъ, которыхъ подговаривалъ къ сообществу, такъ что всѣ преступные планы его своевременно были открыты, и самъ онъ схваченъ Правительствомъ въ то время, когда хотѣлъ засвидѣтельствовать у маклера составленное имъ фальшивое заемное письмо. При этомъ *Александровъ* явилъ новый примѣръ дерзости и безнравственности, ибо вмѣсто того, чтобы, сознавъ вину свою, принести въ ней раскаяніе, онъ съ явнымъ ожесточеніемъ, самъ называя себя извергомъ рода человеческого, требовалъ, чтобы ему дозволено было исполнить экзекуцію надъ самимъ собою, обѣщая рубить себя по составамъ до послѣдняго издыханія. Въ этомъ ожесточеніи онъ остается по видимому и донынѣ, и хотя при производствѣ надъ нимъ суда, старался оправдать цѣль преступныхъ своихъ дѣйствій, утверждая, что будто совершалъ ихъ безъ злаго намѣренія, а единственно для того, чтобы извести на себя важныя преступленія и чрезъ то быть представленнымъ лично Государю Императору, для открытія известной ему тайны; но показаніе это, по нелѣпости своей, не заслуживаетъ никакого вниманія, тѣмъ болѣе, что онъ никакой тайны не обнаружилъ.

По всемъ симъ обстоятельствамъ, Генераль-Аудиторіатъ, находя подсудимаго Студента *Александрова* виновнымъ въ умыслѣ на грабежъ и убійство, остановленномъ не собственною его волею, а принятыми Правительствомъ мѣрами, въ подговорѣ къ совершенію сего злодѣйскаго замысла сообщниковъ, и въ составленіи для той же цѣли фальшивыхъ документовъ, въ томъ числѣ снимковъ съ собственноручной подписи Государя Императора для подложнаго Высочайшаго указа, — полагалъ: на основаніи законовъ, его *Александрова* за всѣ сіи преступленія, какъ человека отвергающаго святость христіанской вѣры и по развращенной въ высшей степени нравственности, вреднаго для общества, лишивъ званія дѣйствительнаго студента и всѣхъ правъ, званію сему присвоенныхъ, сослать въ Сибирь въ каторжную работу.

На поднесенномъ Государю Императору отъ Генераль-Аудиторіата всеподданнѣйшемъ докладѣ по сему дѣлу, послѣдовала въ 18 (30) день минувшаго Сентября собственноручная Его Императорскаго Величества конфирмація: „*Быть по сему.*“ (С. В.)

Одесса, 12-го Ноября.

Изъ Константинополя пишутъ намъ, что съ прибывшими туда Французскими пароходами получены письма, въ которыхъ подтверждаются извѣстія о томъ, что Франція нуждается въ пшеницѣ. Шаржа пшеницы продавалась въ Марсели по 32 фр.

Торговое движеніе нашего порта чрезвычайно дѣлательно, и все вниманіе обращено теперь на важность оборотовъ зерновымъ хлѣбомъ, въ слѣдствіе получаемыхъ отвсюду извѣстій. Говорятъ, что здѣсь произведены закупки пшеницы въ Англію по 43 шил., за четверть, съ доставкой на судно, а на мѣстѣ платили по 25 р. за четверть. Наши хлѣбные запасы весьма значительны, и нѣкоторые торговые дома имѣютъ огромное количество пшеницы въ магазинахъ, чего не случалось прежде въ такое время.

Сильный Сѣверо-Западный вѣтеръ, подувшій третьяго дня и продолжавшійся всю ночь съ 9 на 10 Ноября, безъ сомнѣнія, замедлитъ приходъ судовъ, которыя на дняхъ должны были выйти изъ Константинопольскаго пролива, и ожидаются здѣсь съ такимъ нетерпѣніемъ. Въ послѣдніе три дня прибыло въ нашъ портъ много судовъ. (О. Г. Ц. П.)

Варшава, 11-го Декабря.

Советъ управленія Царства.

На основаніи состоявшихся 28 Іюня (10 Іюля), 17-го (29-го) Декабря 1835, 10 (22) Іюля 1836, 16-го (28) Іюля 1837 и 15-го (27) Апрѣля сего года постановленій и положеній въ первомъ изъ нихъ правилъ, по представленію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Лицъ невоспользовавшихся всепрощеніемъ, удалившихся за границу и въ Царствѣ Польскомъ по послѣднимъ розысканіямъ неоказавшихся, а именно:

1) Ромуальда Боскаго (бывшаго въ военной службѣ); 2) Игнатія Гостковскаго (бывшаго въ военной службѣ); 3) Михайла Езѣиранскаго; 4) Петра Крамаркевича (бывшаго Капитаномъ); 5) Войцѣха Козеравскаго; 6) Константина Козеравскаго; 7) Игна-

диче его планы zostały w swoim czasie odkryte, i sam przez Rząd schwytany wtenczas właśnie, kiedy był u Maklera w celu poświadczenia ułożonego przez się fałszywego obligu. Przy czém *Alexandrow* okazał nowy przykład zuchwalstwa i niemoralności, gdyż zamiast tego, ażeby wyznawszy swą winę, żałował jej, z widoczną zatwardziałością, nazywając siebie wyrodkiem rodzaju ludzkiego, żądał, ażeby mu było dozwolono samemu wypełnić ekzekucyą na sobie, obiecując, że będzie rąbał siebie po stawach do ostatniego tchnienia. W tej zakamieniałości, jak zdaje się, zostaje aż dotąd, i chociaż przy wyprowadzeniu nad nim sądu, starał się usprawiedliwić cel zbrodniczych swych postępów, utrzymując, że niby popełniał je bez złego zamiaru, a jedynie dla tego, ażeby ściągnąć na siebie ważne przestępstwa i przez to bydz osobiscie przedstawionym Jego Cesarskiej Mości, dla odkrycia wiadomej mu tajemnicy; ale wyznanie to, jako niedorzeczne, na żadną nie zasługuje uwagę, tém bardziej, że dotąd żadnej nie odkrył tajemnicy.

Ze wszystkich tych okoliczności, Jeneralny Audytoryat, znajdując podsądnego studenta *Alexandrowa* winnym w zamiarze rabunku i zabójstwa, które nie przyszło do skutku, nie z własnej jego woli, ale z powodu przedsięwziętych przez Rząd środków, w podma-wianiu do wykonania zbrodniczego tego zamiaru współników, i w ułożeniu w tymże celu fałszywych dokumentów, w tej liczbie zdjęcia własnoręcznego podpisu Jego Cesarskiej Mości do fałszywego ukazu Najwyższego, moiemat: na ośnowie praw, *Alexandrowa* za wszystkie te przestępstwa, jako człowieka odrzucającego świętość religii chrześcijańskiej, i dla zepsutej w najwyższym stopniu moralności, szkodliwego społeczeństwu, pozbawiwszy nazwania rzeczywistego studenta i wszystkich praw, do nazwania tego przywiązanych, zesłać na Syberyą do ciężkich robot.

Na podanym Cesarzowi Jego Mości od Jeneralnego Audytoryatu najuniższém przełożeniu w tej sprawie, nastąpi 18-go (30) zeszłego Września własnoręczna Jego Cesarskiej Mości konfirmacya: „*Ma bydz podług tego.*“ (G. S.)

Odessa, 12-го Listopada.

Donoszą ze Stambułu, iż przez przybyłe tam parostatki francuzkie odebrano listy, potwierdzające wiadomość, że we Francyi czuć się daje potrzeba pszenicy. Szarżę pszenicy sprzedawano w Marsylii po 32 franków.

— Ruch handlu w naszym porcie nadzwyczajnie się ożywił i ogólna uwaga zwrócona jest teraz na znaczne interesa zbożowe, w skutku nadchodzących zewsząd wiadomości. Słychać, że tu zakupywano pszenicę do Anglii, płacąc po 43 szylingów za kwarter, z dostawą do okrętu; na miejscu zaś płacono po 25 rub. as. za czwart. Zapasy zboża są nader u nas znaczne, i niektóre domy handlowe mają na składach ogromną ilość pszenicy, czego dawniej nie bywało o tym czasie.

— Gwałtowny wiatr północno-zachodni, trwający przez całą noc z d. 9 na 10 Listopada, przeszkodzi zapewne rychlejszemu przybyciu tu statków, które w tych dniach miały wypłynąć z cieśniny Stambulskiej i oczekiwane są tu z taką niecierpliwością. W ciągu ostatnich trzech dni przybyło do naszego portu mnóstwo statków. (G. R. K. P.)

Warszawa, 11-го Grudnia.

Rada Administracyjna Królestwa.

W następstwie Postanowień swoich z dnia 28 Czerwca (10 Lipca), 17 Grudnia 1835 r., 12 Lipca 1836 r., 12 Lipca 1837 r. i 12 Kwietnia b. r., i na zasadach w pierwszym przywiedzionych, na przełożenie Dyrektora Głównego, Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiło, co następuje:

Art. 1. Osoby niekorzystające z amnestyi i zagranicę zbiegłe, których nieobecność w kraju świeżo wystędzoną została, a mianowicie:

1) Boski Romuald, były wojskowy; 2) Gostowski Ignacy, były wojskowy; 3) Jeziorański Michał, niewiadomy; 4) Kramarkiewicz Piotr, były Kapitan; 5) Kozerawski Wojciech, niewiadomy; 6) Kozerawski Konstanty, niewiadomy; 7) Liszewski Ignacy, były Pod-

тин Лишевскаго (бывшаго Подхоронжымъ); 8) Поликарпа Моржидкаго; 9) Викентія Моржидкаго; 10) Игнатія Мокрановскаго; 11) Игнатія Плужанскаго; 12) Бронислава Пржемыскаго (бывшаго въ военной службѣ); 13) Андрея Плихту (бывшаго Секретаремъ революціоннаго совѣта); 14) Михайла Водзинскаго; имущества всякаго рода, какъ zasekwestrowannыя уже, такъ и впредь могущія быть открытыми, подвергаются конфискаціи, на основаніи правилъ, въ постановленіи отъ 2-го (14) Апрѣля 1835 года изложенныхъ.

Ст. 2. Право собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и гипотечныя обязательства, принадлежащіе лицамъ въ предидущей статьѣ поименованнымъ, силою настоящаго постановленія должно быть переписано въ подлежащихъ гипотечныхъ книгахъ на имя казны.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть объявлено въ публичныхъ вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственный Комиссіи: Юстиціи и Финансовъ, что до которой изъ нихъ относится.

Дѣлаітсѣ в Варшавѣ, на посѣдѣніи Радѣ Административной, дня 18 (30) Листопада 1838 року.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалекъ (подписано) *Хизѣ Варшавскіи*.

Директоръ Главнаго Президиума в Комиссіи Рѣдowej
Прzychodów i Skarbu (подписано) R. Fuhrmann.
О.Г.Ц.П.)

Секретарь Стану (подпис.) J. Tymowski.
(G.R.K.P.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

И т а л і я.

Флоренція, 3-го Декабря.

Великаго Князя Наслѣдника Всероссійскаго ожидаютъ сюда сегодня или завтра. Восьмидневное его здѣсь пребываніе, торжествуемо будетъ празднествами разнаго рода: великолѣпнымъ театромъ на подобиѣ театра *Scala* въ Медіоланѣ во время коронаціи Императора, концертами и другими торжествами.

— Давно уже небыло такъ много иностранцевъ какъ теперь. Недавно считали въ одинъ день находившихся здѣсь иностранцевъ 1,700 чел.; многіе изъ нихъ давно уже проживаютъ а 2,300 въ послѣднее время заняли зимнія квартиры.

Болонья, 1-го Декабря.

Съ 23 ч. пр. м. Императ. Австрійскія войска, стоявшія до сихъ поръ въ сихъ лагеряхъ, начинаютъ возвращаться въ свое отечество. Третьяго дня отправился отсюда послѣдній отрядъ состоящій изъ егерей. Вчера оставилъ насъ также Генераль Баронъ Пухнеръ, командовавшій здѣсь до сихъ поръ. Въ послѣдніе дни своего пребыванія, Австрійскіе офицеры угощаемы были офицерами Папскаго гарнизона въ прощальномъ пиршествѣ. Австрійцы оставляютъ по себѣ большія похвалы. *(A.P.S.Z.)*

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 5-го Декабря.

Изъ Алжира пишутъ отъ 18-го Ноября, что Абд-эль-Кадеръ все еще осаждаетъ Аинъ-Майдехъ. Блокада этого города продолжается уже пять мѣсяцевъ. Всѣ разсѣянные Арабами слухи о пораженіи Эмира, были неосновательны. Эмиръ не имѣетъ достаточныхъ средствъ для осады этой крѣпости. Изъ имѣющихся у него чегырехъ орудій, онъ употребляетъ въ дѣло только два, но и тѣ не производятъ большаго вреда крѣпкимъ стѣнамъ Аинъ-Майдеха. Гарнизонъ крѣпости состоитъ изъ 500 человекъ; осаждающихъ считается до 4,000 чел. Худо подведенныя мины, не повредили стѣнъ, а проломъ такъ малъ, что нельзя рѣшиться на приступъ.

— Приказомъ изданнымъ національной гвардіи, похороны Маршала Лобау назначены въ понедѣльникъ 10 Декабря.

— Третьяго дня Генераль Жакемино прибылъ въ Парижъ и въ тотъ же день вышло Королевское повелѣніе, которымъ поручена ему временно должность главнаго начальника національной гвардіи Сенскаго Департамента.

— По донесеніямъ *Courrier Français* Г. Лафитъ имѣлъ вчера полтора часа продолжавшуюся аудіенцію у Герцога Орлеанскаго.

6-го Декабря.

Министерскіе Журналы увѣдомляютъ сегодня, что Маршалъ Жераръ рѣшительно наименованъ начальникомъ національной гвардіи. Касающееся сего повелѣніе, для приличія будетъ издано по погребеніи Маршала Лобау. Это одно изъ немногихъ наименованій новѣйшаго времени, съ которыми оппозиціонные Журналы вообще согласны.

— Сегодня утромъ распространился слухъ, что Министръ Народнаго Просвѣщенія подалъ въ отставку, но что она неприимта.

chorąży; 8) Morzycki Polikarp, niewiadomy; 9) Morzycki Wincenty, niewiadomy; 10) Mokranowski Ignacy, niewiadomy; 11) Plużański Ignacy, niewiadomy; 12) Przemyski Bronisław, były wojskowy; 13) Plichta Andrzej, Sekretarz byłej Rady rewolucyjnej; 14) Wodziński Michał, niewiadomy;

ulegają karze konfiskaty majątków ich wszelkich, bądź już zasekwestrowanych, bądź następnie wykryć się jeszcze mogących, a to wedle prawideł, Postanowieniem z dnia 14 Kwietnia 1835 roku wskazanych.

Art. 2. Tytuły własności dóbr nieruchomych tudzież kapitałów i praw hypotekowanych, winny być na mocy niniejszego Postanowienia w właściwych księgach wieczystych, na imię Skarbu publicznego przepisane.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma być ogłoszonym i w Dzienniku Praw umieszczonym, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czym do której należy, poleca.

WІADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

W ł o c n y.

Florenція, 3 Grudnia.

Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIAŻE NASTĘPCA Rosyjski, dziś lub jutro tu jest oczekiwany. Ośmioldniowy Jego tu pobyt będzie obchodzony różnego rodzaju uroczystościami: wspaniałym teatrem, który podobny będzie do teatru *Scala* w Mediolanie podczas koronacji Cesarza, koncertami i innemi obchodami.

— Od wielu lat liczba cudzoziemców nie była tak znaczna, jak w tej chwili. Niedawno liczono tu w jednym dniu 1,700 cudzoziemców; wielu z nich bawi tu od dawna, a 2,300, w ostatnim czasie zajęły kwatery zimowe.

Bononia, 1 Grudnia.

Od d. 23 z. m. wojska Ces. Austriackie, które dotąd w tych Legacyach stały, zaczynają wychodzić z powrotem do swojego kraju. Zawczora wyszedł ztąd ostatni oddział, składający się ze strzelców. Wczora opuścił nas także Generał Baron Puchner, który dotąd miał tu dowództwo. W ostatnich dniach swej obecności Oficerowie Austriacy zaproszeni byli na ucztę pożegnalną, daną dla nich przez oficerów załogi Papieżkiej. Wojska austriackie wielką zostawiają po sobie pochwałę. *(A.P.Z.S.)*

F R A N C Y J A.

Paryż, dnia 5 Grudnia.

Donoszą z Algieru z dnia 18 Listopada, że Emir Abd-el-Kader ciągle oblega Ain-Maideh. Błokada tego miasta trwa już od pięciu miesięcy. Wszystkie, przez Arabów rozsiewane wieści, o poniesionych przez Emira klęskach, nie były uzasadnione. Twierdza wspomniona, oblegana jest środkami niedostatecznymi: bo Abd-el-Kader ma tylko cztery działa, z których, dwóch tylko używa, ale i tym opierają się mocne mury miasta Ain-Maideh. Osada twierdzy składa się z 500 ludzi; wojsko oblegające liczy 4,000 głów. Złe urządzone miny niewielką murom przyniosły szkodę, a wyłom jest tak mało znaczący, że szturmem trudno byłoby zdobyć miasto.

— Przez rozkaz dzienny wydany do gwardyi narodowej, pogrzeb Marszałka Lobau назначony na dzień 10 Grudnia.

— Zawczora Generał Jacqueminot przybył do Paryża i tegoż dnia wyszedł rozkaz Królewski, поручающий mu czasowie obowiązki głównego dowódcy gwardyi narodowej departamentu Sekwany.

— Podług *Courrier français*, P. Lafitte miał wczora u Xiecia Orleańskiego, półtorej godziny trwającą audyencyą.

6 Grudnia.

Dzienniki Ministeryalne donoszą dzisiaj, że Marszałek Gérard, ostatecznie mianowany został głównym dowódcą gwardyi narodowej. Tyczący się tego rozkaz, dla przyzwoitości, wydany będzie dopiero po pogrzebie Marszałka Lobau. Jest to jedno z niewielu mianowań w nowszych czasach, na które się w ogólności zgodziły dzienniki oppozycyjne.

— Dzisiaj rano rozbiegła się pogłoska, że Minister Oświecenia Narodowego podał się do uwolnienia, lecz, że to nieprzyjęte.

— *National* содержит сегодня следующее донесение, коего неприличность напоминает самые цвѣтущія времена Санкюлотизма. „Одинъ изъ Журналовъ уведомилъ вчера, что Г. Лафитъ имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ Герц. Орлеанскимъ. Кажется, что можно доказать ошибку этого журнала, и что Г. Лафитъ ни у кого изъ Королев. фамилиі не просилъ аудиенціи и не давалъ оной.“

7-го Декабря.

Сейчасъ вышедшая изъ печати книжка собранія законовъ, содержитъ приказаніе, по коему, Военному Министру разрѣшенъ чрезвычайный кредитъ въ 39,600 фр., и эта сумма назначена для покрытія издержекъ сдѣлавшихся необходимыми по поводу возвращенія во Францію бригады занимающей Анкону. Такое приказаніе не оставляетъ никакого сомнѣнія объ очищеніи Анконы.

— По случаю смерти Маршала Лобау и Герцога Шуазеля остаются къ занятію: два мѣста въ Палатѣ Перовъ, два большіе креста почетнаго легіона, одинъ Маршалскій жезлъ, постъ Генераль-Лейтенанта, главное начальство надъ національною гвардіею, должность Губернатора Луара, мѣсто Королевскаго Адыюганта и наконецъ должность Президента Коммиссіи имѣющей попеченіе надъ Королевскими театрами.

8-го Декабря.

Одинъ изъ здѣшнихъ Журналовъ уведомляетъ, что вчера по полудни, въ присутствіи Короля происходило продолжительное совѣщаніе между Гг. Моле, Тьеромъ, Монталиве, Гизо и Барть. О цѣли столь необыкновеннаго собранія ничего неслышно, догадываются только, что желаютъ сблизить между собою этихъ государственныхъ чиновниковъ.

— Государственный советъ отказался принимать участіе въ отношеніи требованій семейства Наполеона.

— *Siècle* сообщаетъ: „Герцогъ Орлеанскій будто отправился вчера въ Брюссель; онъ ѣдетъ совершенно инкогнито и желаетъ подъ простымъ названіемъ Графа Ливвиля прибыть къ Королю Леопольду. Причина тому до сихъ поръ неизвестна. (A.P.S.Z.)“

А н г л і я.

Лондонъ, 7-го Декабря.

Человѣкъ покушавшійся на жизнь такъ названнаго Герцога Нормандіи, опять на дняхъ былъ допрашиваемъ. Важнымъ обстоятельствомъ есть то, что когда врачъ разрезалъ Герцогу рукавъ, для отысканія раны, упала пуля, которая повидимому выстрѣлена не изъ пистолета. Двѣ другія пули, которыя лѣкарь вынулъ изъ плеча, неприходятъ къ предъявленному пистолету Герцога. Во всякомъ случаѣ вся эта исторія чрезвычайно странна.

— Вчера въ домѣ Россійскаго Посольства происходило совѣщаніе, въ которомъ участвовали Графъ Зенфъ Пильзахъ, Гр. Себастьяни и Баронъ Бюловъ. Лордъ Мельбурнъ имѣлъ потомъ продолжительный разговоръ съ Графомъ Поццо-ди-Борго, который уже совершенно почти оправился отъ болѣзни.

— *Morning-Post* подтверждаетъ извѣстіе, что усилія Герцога Лукскаго, на счетъ помиренья Короля Неаполитанскаго съ его братомъ Принцемъ Капуанскимъ, напрасны, и что этому особенно было виною посѣщеніе, которое Герцогъ сдѣлалъ Людовику Наполеону по прибытіи его въ Англію.

— Пароходъ *Tagus* прибывшій въ Фальмутъ доставилъ извѣстія изъ Кадикса до 24 ч. и изъ Лиссабона до 27 пр. м. Извѣстія изъ Кадикса о возстаніи въ Севильѣ сосланы съ полученными чрезъ Парижъ. Матежники не нашли подражателей и войска стоящія въ Севильѣ гарнизономъ оставили городъ, прибѣгая подъ начальство Генерала Королевскаго. Когда *Tagus* выходилъ изъ Кадикса, тамъ даже распространился слухъ, что Севильская Юнта предалась Генераль-Капитану Гр. Клонарду. Впрочемъ между жителями Кадикса господствуетъ большое волненіе, такъ что Гр. Клонардъ предполагалъ отправить военную силу для истребленія матежниковъ. Изъ Лиссабона уведомляютъ, что Португальское Правительство у Конфianцкаго страхового Общества сдѣлало заемъ въ 830 conto (190,000 ф. с.) и въ залогъ за всю эту сумму отданы Государственные доходы. — Между Португальскими войсками и Мигуэлистскими гериласами не было въ послѣднее время ни одной стычки.

— Въ Ньюкестлѣ чернь сожгла недавно въ портретѣ Дургамскаго Епископа Дра Мальтби за его либеральный церковный образъ мыслей. Проповѣди унитарнаго духовнаго Г. Турнера, на которыхъ какъ извѣстно подписывался Епископъ, равно сожжены. На портретѣ Епископа была надпись: „Унитарный Епископъ.“

(A.P.S.Z.)

— *National* zawiera następujące doniesienie, którego nieprzyzwoitość przypomina nam kwitnące czasy Saukiullotyizmu: „Jeden z dzienników donosił wczoraj, że P. Lafitte miał długą konferencyą z Xięciem Orleans. Zapewnić możemy, że dziennik ten jest w błędzie, i że P. Lafitte, nikogo z rodziny Królewskiej ani prosił o audiencyą, ani jej udzielił.“

Dnia 7-go.

Wydany właśnie poszyty zbiór praw, zawiera rozporządzenie, przez które Ministrowi Wojny dozwolony nadzwyczajny kredyt w ilości 39,600 fr., którato summa przeznaczona jest na koszt, jakie staną się potrzebnymi przez powrót do Francyi brygady, zajmującej Ankonę. Rozporządzenie to nie zostawuje żadnej wątpliwości, względem ustąpienia z Anконы.

— Przez śmierć Marszałka Lobau i Xięcia Choiseul zawakowały: dwie posady w Izbie Parów, dwa wielkie krzyże legii honorowej, laska marszałkowska, urząd generał-Porucznika, główne dowództwo gwardyi narodowej, gubernatorstwo Luwru, obowiązek adjuanta przy Królu, i nakoniec urząd Prezydenta Kommissyi, mającej dozór nad teatrami Królewskimi.

8 Dnia.

Jeden z dzienników tutejszych donosi, że wczoraj po południu, w obecności Króla, odbywała się długa konferencya między PP. Molé, Thiers, Montalivet, Guizot i Berthe. O celu tak niezwykłego zgromadzenia nic nie słychać, domyślają się wszakże, że starano się skutecznie zbliżenie pomiędzy tymi mężami stanu.

— Rada Stanu, względem reklamacyi rodziny Napoleona, oświadczyła się za niewłaściwą.

— W *Siècle* czytamy: „Xięże Orleans miał wczoraj opuścić Paryż, udając się do Bruxelli; pod óż, ile można, utrzymywana jest tajemnica i Xięże chce pod prostym nazwaniem Hrabiego Linville przybyć do Króla Leopolda. W jakim celu plan ten przedsięwzięty, nie wiadomo dotychczas. (A.P.S.Z.)“

А н г л і я.

Лондонъ, дня 7-го Грудня.

Человѣкъ, który popełnił zamach morderstwa na tak nazwanym Xięciu Normandyi, znowu w tych dniachъ był przesłuchiwany. Jedyną interessującą przytłem okolicznością jest, że gdy chirurg rozciął rękaw Xięcia, dla wynalezienia rany, wypadła kula, która, jak się zdaje, nie z pistoletu wystrzeloną była. Dwie inne kule, które chirurg wydobyl z ramienia, nie wchodziły do okazanych pistoletów Xięcia. W każdym razie, cała historia jest osobliwą.

— Wczoraj w hotelu poselstwa Rossyjskiego odbywała się konferencya, w której mieli udział Hrabia Senfft Pilsach, Hrabia Sebastiani i Baron Bülow. Lord Melbourne miał po'ém długą rozmowę z Hrabą Pozzo di-Borgo, który powrócił już prawie do zupełnego zdrowia.

— *Morning Post* potwierdza wiadomość, że usiłowania Xięcia Łukieckiego, względem pojednania Króla Neapolitańskiego z bratem jego Xięciem Kapui, spełzły na niczym, do czego przyczyniło się najwięcej to, że Xięże ten odwiedził Xięcia Ludwika Napoleona po przybyciu jego do Anglii.

— Statek parowy *Tagus*, który w poniedziałek przybył do Falmouth, przyniósł wiadomości z Kadyxu do d. 24, a z Lishony do d. 27 z. m. Doniesienia z Kadyxu o powstaniu w Sewilli zgodne są z otrzymanymi przez Paryż. Buntownicy nie znaleźli stronników, a wojska stojące na załodze w Sewilli opuściły miasto, przechodząc pod rozkazy Jenerała Królowej. Gdy *Tagus* wchodził z Kadyxu, rozbiegła się tam nawet była pogłoska, że junta Sewilska oświadczyła poddanie się Jeneralnemu Kapitanowi Hrabieciu Clonard. Jednakże pomiędzy ludnością Kadyxu panować miało wielkie wzburzenie, tak, że Hrabia Clonard zamyslił użyć siły zbrojnej dla rozproszenia buntowników. Z Lishony donoszą, że Rząd Portugalski zaciągnął nową pożyczkę w summie 830 conto (190,000 f. s.) u kompanii assekuracyjnej Confianza i za całą tę sumę oddał w zastaw dochody państwa. — Między wojskami Portugalskimi a gerilasami Miguelistowskimi w ostatnim czasie żadnego nie zaszło spotkania.

— Pospólstwo w Newcastle, spaliło w obrazie Biskupa Durhamskiego Dra Maltby, za jego liberalny religijny sposób myślenia, Kazania unitaryjnego duchownego P. Turner, na których podpisywał się Biskup, również zostały spalone. Na portrecie Biskupa był napis: „Biskup Unitaryjny.“ (A.P.S.Z.)